

“Del Miracle Verge hermosa deslliureu-nos de tot mal”

Dg, 9/08/2020 per Josep-Miquel Bausset

[Del santuari estant](#)

Avui 9 d'agost, diumenge següent al dia 3, celebrem la festa de la Mare de Déu del Miracle, la Verge Nena, que el 3 d'agost de 1458, al prat de Bassadòria, cap al tard, “que ja l'ombra passava els torrents”, s'aparegué al petit Celdoni. El nen de la Cirosa veié “una cosa semblant a un bell infant, la qual estava aguinollada ab les mans juntes envers lo cel, ab una bella creu que tenie en les mans”. La Verge Nena, “font de gràcia que a tothora va guarint flagells humans”, s'aparegué més tard a **Jaume**, germà de Celdoni, quan el noi, que anà al lloc de l'aparició a recollir una ovella que s'havia esgarriat, veié una nena “de cabell en rinxols d'or, vestit blanc, mantell de rosa”, agenollada vora un ginebró, que li digué: “Digues al poble que fasse professons, e que's convertesquen, e que's tornen a la part de Déu”.

Un any després de l'aparició el bisbe d'Urgell, **Arnau Roger de Pallars**, autoritzà la construcció d'una capella sota l'advocació de Nostra Dona del Miracle, que subsistí fins a mitjan segle XVI. El 1553 es va fer l'encàrrec de bastir un alberg, que durant els segles XVII i XVIII tingué successius engrandiments, fins a convertir-se en l'actual “Casa Gran”. El 1590 es consagrà la segona església (que fou derruïda a finals del segle XVIII) i el 1652 s'encarregaren les obres de l'actual temple, que conté un magnífic retaule barroc obra de l'escultor **Carles Morató**, daurat i policromat pel solsoní **Antoni Bordons**.

El missatge de tornar “a la part de Déu”, que la Mare de Déu del Miracle adreça als petits, és la crida a de la conversió que trobem a l'Evangeli i del que demana Sant Benet las monjos al pròleg de la seva Regla, de tornar, per l'obediència, a Aquell de qui ens havíem allunyat per la desobediència.

Maria, que “precedeix el pelegrinatge del Poble de Déu, com a signe d'esperança i de consol” (*Lumen Gentium* 55), ens acompanya en el camí de la fe com la primera

dels deixebles de Jesús. I és que Santa Maria, la dona dòcil a l'Esperit, obedient a la Paraula de Déu, és aquella que, com digué **sant Ambrós**, “és imatge de l'Església per la fe, la caritat i la unió amb el Crist”. Per això els cristians invoquem santa Maria, la “plena de gràcia” (Lc 1,28) i la “beneïda entre totes les dones” (Lc 1,42), la mare dels creients i l’“honor del nostre poble” (Jt 15,9) I és per això també que avui els monjos que tenim cura del santuari i els cristians aplegats al Miracle, com hem fet de generació en generació, proclamem Maria profetessa del Magníficat, Mare de Déu i mare de l'Església.

Que “des del cim d'eixa encontrada”, la Mare de Déu del Miracle giri “dolça la mirada sobre els fills d'aqueix país”, ella que és per a l'Església “un sol per l'hermosura i de gràcies un tresor”. I que Santa Maria que, com canten els Goigs a la Mare de Déu del Miracle, és “iris bell que al món Déu posa d'aliança per senyal”, sigui, avui i sempre, consol per als tristos, salut per als malalts, joia per als entristits i pau per als atribolats.